

M.G. de Koning

**SEKSUALITEIT EEN GAVE
VAN GOD**

Deel 2

INHOUD

Stelling	4
Uit de Bijbel	4
Inleiding.....	5
Vershil tussen Genesis 1 en Genesis 2.....	6
Seksualiteit heeft twee aspecten	7
Vershil tussen man en vrouw	7
Emancipatie	7
Het anders-zijn van de vrouw	8
Aanval op het verschil.....	9
Ontevreden met vrouw-zijn.....	10
Acceptatie vrouw-zijn is van wezenlijk belang.....	10
Het waarderen van de vrouw door de man	11
De man moet verstand krijgen van zijn vrouw.....	12
Basis voor een gelukkig huwelijk.....	12
Seksualiteit samen leren in het huwelijk.....	13
Eén vlees zijn.....	14
Echte en totale eenheid.....	15
Vershil in beleving seksualiteit	16
Naakt.....	17
Gesprek	18
Seksualiteit moet je leren.....	19
Samen blijven groeien	20
Seksuele vreugde	20
Het Woord van God	21
Gebed	22
Ruzie.....	23
Opdracht tot seksuele bevrediging	24
De man het hoofd	24
Ontzag	25
IJdel is de schoonheid	25
Seksualiteit om van te genieten.....	26
Dank God voor de seksualiteit.....	26
Geslachtsgemeenschap en het krijgen van kinderen.....	27
Kinderen: de vrucht van de innigste liefde van ouders.....	28
Kinderen krijgen hoort bij trouwen	28
Verantwoorde gezinsvorming	29
Hoeveel kinderen?.....	30

Middelen om zwangerschap te voorkomen	31
Algehele onthouding	32
Sterilisatie	33
Kinderen, een zegen.....	33
Periodieke onthouding	33
Waarom periodieke onthouding	34
Algemene richtlijn	35
Enkele overwegingen	36
Een drievoudig snoer	37
Samenvatting	38
Het voorbeeld dat wij geven	38
Het voorbeeld dat wij hebben	39
Twee getuigenissen	41
Uitnodiging	43

Stelling

Verkeerde opvattingen over seksualiteit, met als automatisch gevolg een verkeerde praktijk, is één van de belangrijkste oorzaken van de zwakheid van het christelijk getuigenis op aarde.

Uit de Bijbel

“En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt.”

Genesis 1 vers 27 en 28

“Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn. En zij beiden waren naakt, de mens en zijn vrouw, maar zij schaamden zich voor elkander niet.”

Genesis 2 vers 24 en 25

“Wat nu de dingen aangaat waarover u geschreven hebt: Het is goed voor een mens geen vrouw aan te raken. Maar laat vanwege de hoerereien ieder zijn eigen vrouw hebben en laat iedere vrouw haar eigen man hebben. Laat de man voldoen wat verschuldigd is aan de vrouw, en evenzo ook de vrouw aan de man. De vrouw heeft geen gezag over haar eigen lichaam, maar de man; en evenzo heeft ook de man geen gezag over zijn eigen lichaam, maar de vrouw. Onttrekt u niet aan elkaar, tenzij dan met onderling goedvinden, voor een tijd, opdat u zich aan het gebed wijdt en daarna weer samen bent, opdat de

satan u niet verzoekt, omdat u zich niet kunt onthouden.”

1 Korinthe 7 vers 1 - 5

“Vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig als aan de Heer, want de man is het hoofd van de vrouw, evenals ook Christus het hoofd is van de gemeente: Hij is de Behouder van het lichaam. Maar zoals de gemeente aan Christus onderdanig is, zo ook de vrouwen aan hun mannen in alles. Mannen, hebt uw vrouwen lief, evenals ook Christus de gemeente heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, haar reinigend door de wassing met water door het woord, opdat Hij de gemeente voor Zich zou stellen, heerlijk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar opdat zij heilig en onberispelijk zou zijn. Zo behoren ook de mannen hun eigen vrouwen lief te hebben als hun eigen lichamen. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt en koestert het evenals ook Christus de gemeente. Want wij zijn leden van zijn lichaam, van zijn vlees en van zijn gebeente. ‘Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn’. Deze verborgenheid is groot, maar ik doel op Christus en de gemeente. In elk geval, ook u, laat ieder van u zijn eigen vrouw zó liefhebben als zichzelf; en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man.”

Efeze 5 vers 22 - 33

Inleiding

Precies zoals in de vorige brochure wil ik het in alle openheid, maar toch ook met grote terughoudendheid, hebben over seksualiteit als een gave van God. Deze keer gaat het over seksualiteit binnen het huwelijk, hoe je als man en vrouw daarmee omgaat. Het is goed om als christenen over dit onderwerp na te denken en ons erop te bezinnen aan de hand

van de Bijbel. We worden vanuit de wereld op een heel negatieve manier met dit onderwerp geconfronteerd. Daarom kunnen we niet beter doen dan naar de Bijbel te luisteren en eens te kijken naar de oorsprong, de instelling van het huwelijk. Dan hoeven we niet ver te bladeren, want direct al, op de eerste bladzijden, worden ons door God belangrijke dingen over het huwelijk verteld. Zowel in het eerste als in het tweede hoofdstuk van Genesis spreekt God erover.

Verschil tussen Genesis 1 en Genesis 2

Als we Genesis 1 vergelijken met Genesis 2 valt het op dat in hoofdstuk 1 vooral **het verschil** tussen man en vrouw naar voren komt, terwijl in hoofdstuk 2 **de overeenkomst** tussen man en vrouw meer aan de orde is. Letterlijk staat er in Genesis 1 vers 27 dat God hen “mannelijk en vrouwelijk” schiep. Daarmee wordt gezegd dat God de mens schiep in een mannelijke vorm en in een vrouwelijke vorm. God heeft één mens geschapen, maar die mens is als het ware een twee-eenheid.

Het is dit verschil dat door God wordt gezegd in vers 28 en waaraan Hij de roeping tot het krijgen van kinderen verbindt. Maar het krijgen van kinderen is niet het enige waarvoor man en vrouw aan elkaar gegeven zijn. In Genesis 2 lezen we dat man en vrouw ook aan elkaar gegeven zijn om wat ze gemeenschappelijk hebben en dat is een verlangen naar elkaar, om bij elkaar te zijn. Je hoort het Adam als het ware in verrukking uitroepen: *“Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees”* (Genesis 2 vers 23). Hij ontwaart in Eva iemand die bij hem past, die samen met hem een eenheid vormt.

Seksualiteit heeft twee aspecten

We kunnen dus aan de hand van Genesis 1 en 2 zeggen dat de seksualiteit twee kenmerken heeft. Ten eerste wil God die gebruiken voor de voortplanting, het krijgen van kinderen. In de tweede plaats is seksualiteit een genieten van elkaar, de vreugde van de herkenning van de ander als iemand die bij je past.

Verschil tussen man en vrouw

Het uitgangspunt voor de beleving van de seksualiteit is het verschillend zijn van man en vrouw. Het is goed ons daarmee eerst bezig te houden en wel aan de hand van wat de Bijbel zegt over de schepping van Adam en Eva. Eva is geschapen uit de zijde van Adam. Zij is niet uit zijn hoofd genomen - zij is niet zijn meerdere; zij is ook niet uit zijn voeten genomen - zij is niet zijn voetveeg. Nee, zij is genomen uit zijn zijde. Daardoor neemt zij in de schepping een gelijkwaardige plaats in. Let wel, ze is gelijk**waardig** aan de man, maar niet gelijk aan hem.

Emancipatie

We kunnen het verschil tussen man en vrouw zoals de Bijbel ons dat laat zien niet genoeg benadrukken. We leven immers in een tijd waarin verwoede pogingen worden gedaan dit onderscheid aan alle kanten uit te wissen. Vooral de emancipatiebeweging maakt zich daarvoor sterk. In 1 Korinthe 11 vers 3 lezen we over een rangorde die God ten aanzien van de man en de vrouw heeft ingesteld: *“Maar ik wil dat u weet, dat Christus het hoofd is van iedere man, en de man het hoofd van de vrouw, en God het hoofd van Christus”*. De man is dus het hoofd van de vrouw. Zo'n uitspraak past niet in het emancipatiebeleid waarmee we in toenemende mate worden

geconfronteerd.

Het emancipatiestreven gaat uit van de gedachte dat de vrouw per definitie niet anders is. Het anders-zijn van de vrouw mag niet langer worden geaccepteerd. Ze moet worden bevrijd van wat haar altijd is opgelegd. Ze moet zich bewust worden gemaakt van haar rechten. Ze is, zo zegt men, ten onrechte altijd op een minderwaardige plaats gehouden. Nu moet gezegd worden, dat de vrouw vaak op een laag-bij-de-grondse manier is behandeld. In sommige culturen is dat nog altijd zo, maar ook in ons land zijn er schrijnende situaties van uitbuiting van de vrouw (geweest). Ze is en wordt misbruikt als sloof zowel als seksobject.

Maar de Bijbel behandelt de vrouw niet als een schepsel van mindere kwaliteit. Dat mannen zo met vrouwen zijn omgegaan en soms nog omgaan, wil niet zeggen dat aan de vrouw nu een plaats moet worden toegekend die God haar niet toekent. Elke vrouw die de haar door God gegeven plaats inneemt, zal daarvan zeker de grootste voldoening ondervinden.

Het anders-zijn van de vrouw

Het is het venijn van de emancipatiebeweging dat ze de vrouw ertoe brengt haar anders-zijn niet (langer) onder ogen te zien. Het is een gegeven dat vrouwen er in het algemeen moeite mee hebben dat ze anders zijn dan mannen. Zij hebben soms grote problemen met hun eigen lichaam, met wat daarin allemaal omgaat. Het is van belang dat zowel de vrouw, alsook de man het verschillend-zijn in de gaten houdt. De vrouw is anders van bouw en beleeft veel dingen anders. Dat is niet vervelend en onacceptabel. Integendeel, het is een schitterende aanvulling op de beperkingen van de man. Een vrouw is gegeven als hulp. Godzelf ziet het gemis van Adam en voorziet daarin door Eva te maken: *“Ik zal hem een hulp maken die bij hem past”* (Genesis 2 vers 18). Dat betekent dat de man

eigenlijk niet zonder een hulp kon. Hulp-zijn is niet een degradatie van de vrouw. Van Godzelf staat meerdere keren in de Bijbel dat Hij voor zijn volk een hulp is, bijvoorbeeld: *“Onze ziel verwacht de HERE, Hij is onze hulp en ons schild”* (Psalm 33 vers 20) en *“Welzalig hij, die de God van Jakob tot zijn hulp heeft”* (Psalm 146 vers 5). Dat is niet gering. Toch wordt het in de wereld waarin wij leven als iets minderwaardigs, als iets negatiefs naar voren gebracht. Man en vrouw moeten volkomen gelijk zijn.

Aanval op het verschil

Het in het oog houden van het verschil tussen man en vrouw betekent eerbied voor de Eigenaar, de Schepper van dit verschil. De grote tegenstander van God, de satan, zal al zijn pogingen blijven aanwenden om ook op dit terrein het werk van de Schepper aan te vallen. Hij heeft in de emancipatiebeweging een prachtig wapen in zijn hand. Velen heeft hij al blind gemaakt voor het verschil. De verschillen tussen man en vrouw verdwijnen steeds meer. Het overkomt je regelmatig dat je pas na goed kijken kunt zien of je met een man of met een vrouw te maken hebt. In streven, in gedrag, in houding, in kleding, in haardracht boekt het verschijnsel uniseks terreinwinst. In het al eerder aangehaalde 1 Korinthe 11 staat heel duidelijk op welke manier een vrouw en man in hun uiterlijk kunnen laten zien dat zij innerlijk rekening houden met de verschillende plaats die God hun in de schepping heeft gegeven: *“Iedere man die bidt of profeteert met iets op zijn hoofd onteert zijn hoofd; en iedere vrouw die bidt of profeteert met ongedekt hoofd, onteert haar hoofd; want het is één en hetzelfde of zij geschoren was. Want als een vrouw niet gedekt is, laat zij zich ook maar het haar laten afknippen; maar als het voor een vrouw schande is zich het haar te laten afknippen of zich te laten scheren, laat zij zich dan dekken”* (vers 4 - 6). Velen zeggen dat we hier met een achterhaalde zaak te maken hebben. Men spreekt over

'tijdgebonden'.

Dat gold vroeger wel maar is nu uit de tijd. Laten we echter bedenken dat het gaat om wat God in de schepping heeft ingesteld. Dat wil God geëerbiedigd zien. Het komt allemaal op losse schroeven te staan, als de vrouw haar anders-zijn niet (meer) accepteert. Niet iedere vrouw die haar haar knipt of die bij het voorgaan in gebed haar hoofd niet dekt, gaat bewust in tegen wat God hier zegt. Maar het gaat om wat erachter zit en daar moeten we oog voor krijgen: het is een aanval op de eerbied die de Schepper toekomt en het wegroven van de zegen die een beloning is van gehoorzaamheid aan Hem.

Ontevreden met vrouw-zijn

In onze maatschappij wordt de vrouw gehersenspoeld om zich als een man te (gaan) gedragen. Dit gebeurt door het inspelen op de ontevredenheid die er vaak is over het feit van een vrouw te zijn. In een briefwisseling met een meisje schrijft Ingrid Trobisch haar: "Wanneer je het wezenlijke van jezelf meer in een broek voelt uitgedrukt, je daarin beter voelt, meer jezelf schijnt te zijn, dan vraag ik me toch of je daarin ook niet een gebrek aan zelfrespect tot uitdrukking brengt. Zou je in het geheim vaak toch niet liever een jongen dan een meisje zijn?" Er kunnen zich best wel eens gelegenheden voordoen waarbij een meisje of een vrouw een broek draagt, daar gaat het nu niet om. Het gaat om wat erachter zit, het motief, het waaróm van het dragen van een broek door meisjes. Als dat is zoals aan dit meisje wordt geschreven is het niet slechts een kwestie van kleding, maar een identiteitskwestie. Zo iemand wil zichzelf niet accepteren als vrouw en zich dus ook niet zo kleden.

Acceptatie vrouw-zijn is van wezenlijk belang

Wat ik hierboven geschreven heb is geen zijpaadje, maar heeft

heel wezenlijk met ons onderwerp te maken. Het is voor de beleving van de seksualiteit door de vrouw van het grootste belang dat een vrouw zichzelf als vrouw accepteert. Zij mag zichzelf zien als een unieke schepping van God, want dat is ze. Deze acceptatie is ook van belang als het gaat om de cyclus. Ook daarmee hebben veel vrouwen moeite. Een meisje schreef eens dat ze haar hele cyclus naar de maan wenste. In haar boekje "Met vreugde vrouw zijn" geeft Ingrid Trobisch waardevolle adviezen over het omgaan met de cyclus. Voor een goed functioneren van de vrouw in haar huwelijk is kennis en aanvaarding van haar cyclus onontbeerlijk. Het is de beste voorbereiding op het huwelijk.

Het waarden van de vrouw door de man

Het is belangrijk dat de vrouw zichzelf leert kennen en aanvaarden. Even belangrijk is het dat de man zijn vrouw leert kennen en aanvaarden zoals zij is. Hij mag zelfs verder gaan dan kennen en aanvaarden. Hij zal ertoe moeten komen haar te waarden in haar anders-zijn. Als hij zijn vrouw dat laat merken, zal dat een grote stimulans voor haar zijn en zal zij er geen moeite meer mee hebben anders te zijn dan de man. Het zal de beleving van de seksualiteit zeer ten goede komen. Ik moet er overigens niet aan denken dat de hele maatschappij alleen uit mannen zou bestaan. Wat een 'grijze massa' zou dat zijn. Daarnaast zijn we, door het vervagen van de uiterlijke verschillen, wel al aardig op weg. Een vrouw geeft kleur en fleur aan het bestaan van de mens op aarde. Zij is te vergelijken met een schitterende bloem in de schepping. Het mag de vrouw duidelijk worden gemaakt, ze mag voelen, dat ze niet gelaten hoeft te accepteren dat ze vrouw is, maar dat ze een uniek scheppingswerk van de Schepper is. Ze mag dat in haar hele bestaan, haar gedrag en uiterlijk laten zien. Het gaat er dus om dat man en vrouw elkaar leren kennen. De man moet zijn vrouw liefhebben en geduld en begrip tonen. Voor de vrouw is het van

belang dat zij positieve gedachten ontwikkelt over zichzelf, de seksualiteit en haar man.

De man moet verstand krijgen van zijn vrouw

Eén van de belangrijkste dingen die in een huwelijk moeten plaatsvinden is, dat de man zijn vrouw gaat waarderen. Daarvoor zal hij verstand van zijn vrouw moeten krijgen. In 1 Petrus 3 vers 7 staat: *“Mannen, evenzo, woont bij hen met verstand als bij een zwakker vat, het vrouwelijke, en bewijst hun eer, omdat ook zij medeërfgenenamen van de genade van het leven zijn, opdat uw gebeden niet verhinderd worden”*. De man kan zijn vrouw eer bewijzen door zijn best te doen haar te leren begrijpen. Dat is voor een man een hele klus. Ze hebben verstand van alles en nog wat. Helaas moet het wel eens gezegd worden dat een man meer verstand heeft van zijn auto of van zijn werk dan van zijn vrouw. Om ergens verstand van te krijgen moet je je inspinnen. Als de man zich ervoor inzet om zijn vrouw te leren begrijpen, zal dat het leven voor de vrouw heel wat aangenamer maken, dan als de man haar steeds verwijten maakt over haar manier van gedragen en reageren. Natuurlijk is het ook zo dat een vrouw moet leren haar man te begrijpen. Zij moet ook leren hoe een man in elkaar zit, waar zijn belangstelling naar uit gaat en waarom, zodat zij daarin kan gaan delen. Man en vrouw zullen in dit leerproces steeds meer op elkaar inspelen, een steeds harmonieuzere eenheid vormen. Dit alles zal de seksualiteitsbeleving qua intensiteit doen toenemen.

Basis voor een gelukkig huwelijk

Er wordt wel eens gezegd dat het huwelijk een kwestie van geven en nemen is. Dat is een misvatting: in het huwelijk komt het alleen aan op geven. Daarom kun je zeggen dat de basis

voor een gelukkig huwelijk is: zich voor elkaar opofferen. Seksualiteit is immers niet bedoeld om zelf aan mijn trekken te komen, mijzelf te bevredigen, maar ze is bedoeld om de ander te bevredigen en gelukkig te maken. Het is dan niet moeilijk om wat we in Efeze 5 gelezen hebben in praktijk te brengen. Daar krijgt de man Christus als voorbeeld, in Zijn toewijding en overgave voor de gemeente. Dat maakt de man niet tot een doetje, tot iemand die door zijn vrouw om haar vinger gewonden kan worden, een goeie sul. Nee, het resultaat is eerder dat het de vrouw zal maken tot wat zij echt wenst te zijn: een hulp voor hem, iemand die hem aanvult, hem compleet maakt. Zij zal die liefde beantwoorden door hem te respecteren. Huwelijken en gezinnen gaan er anders uitzien als dat meer voor de aandacht staat. Dan wordt Efeze 5 niet meer als een opdracht gezien, maar zal het een verlangen worden dit te beleven. Als man en vrouw elkaar op die manier aanvaarden, zal dat een sfeer van algemene tederheid, romantiek en geborgenheid geven. Binnen die sfeer krijgt de seksualiteit de ruimte om tot volle bevrediging beleefd en genoten te worden zoals God het heeft bedoeld.

Seksualiteit samen leren in het huwelijk

Net als zoveel andere dingen in dit leven moet ook seksualiteit geleerd worden. Dat kun je niet op je eentje, daarvoor heb je elkaar nodig. Dat kan ook niet buiten het huwelijk, bijvoorbeeld tijdens de verloving. In mijn andere brochure "Is seksualiteit vóór en buiten het huwelijk geoorloofd?" heb ik verteld waarom dat niet kan en dat het huwelijk de geëigende sfeer is voor de beleving van de seksualiteit. Je hoeft dan niet bang te zijn voor ontdekking, je kunt er de tijd voor nemen, je gaat daarna niet uit elkaar, en er hoeft geen angst voor zwangerschap te zijn. Omdat seksualiteit de liefde kan schaden beschermt God de liefde door de seksualiteit voor te behouden aan het huwelijk. Seksualiteit bewerkt geen liefde, ze komt eruit voort. De beste

test voor liefde is niet de geslachtsgemeenschap. Het beste bewijs van de liefde is je helemaal aan elkaar geven in de onlosmakelijke verbintenis van het huwelijk en daarvan een openbaar getuigenis te geven. Je hoort mensen zeggen: we houden van elkaar, we kunnen samen seksualiteit beleven, maar trouwen, nee, dat hoeft niet. Dat is dwaasheid. Gods Woord zegt en maakt onomstotelijk duidelijk dat seksualiteit alleen binnen het huwelijk mag plaatsvinden. Een ongetrouwde moet zich dus niet laten misleiden door gezegden als: als je echt van mij houdt, wil je ook met mij naar bed. Dat is een dwaze redenering die alleen maar spreekt van puur egoïsme.

Eén vlees zijn

Binnen de geheiligde band van het huwelijk kunnen twee mensen één vlees zijn. 'Eén vlees zijn' is meer dan twee lichamen die één worden. Hoe meer er op andere niveaus eenheid aanwezig is, des te intenser wordt de geslachtsgemeenschap beleefd. Met die andere niveaus bedoel ik het kennen en begrijpen van de ander in hoe hij of zij alles beziet en beleeft. Dat heeft betrekking op de alledaagse dingen zoals het verzorgen van de huishouding, het boodschappen doen, de inrichting van het huis, de belangstelling voor alles om je heen enz. Dat betekent dat je elkaar door en door moet kennen om het één vlees zijn in zijn ware betekenis te beleven. Het gaat niet om alles hetzelfde te beleven, maar het begrijpen hoe de ander allerlei zaken beleeft, dat je weet wat er in hem of haar omgaat als hij of zij dit of dat doet of zegt. Het wil zeggen dat je de ander kent. Is het niet veelzeggend dat voor het woord 'gemeenschap', waarmee bedoeld wordt de geslachtsgemeenschap, het woord 'kennen' of 'bekennen' wordt gebruikt? (Zie Genesis 4 vers 1 en 25 in de Statenvertaling.) Het grootste genoeg van de seksuele gemeenschap is dan ook het kennen van degene die je liefhebt. Geslachtsgemeenschap is niet slechts een relatie van twee

lichamen, maar een totaalrelatie tussen twee personen, die zich helemaal aan elkaar hebben gegeven en niets doen los van elkaar. Ze zijn volledig met elkaar verweven. Dat moet allemaal groeien. Als je pas getrouwd bent gaat dat zeker met vallen en opstaan en als je al wat langer bent getrouwd, val je ook nog wel eens. Niemand van ons zal wel ooit een volmaakt huwelijk realiseren. Maar wat is ons verlangen? Willen we ons ervoor inzetten ons huwelijk zo schitterend mogelijk te beleven? Het is mogelijk om het huwelijk en de seksualiteit als het unieke geschenk van God te genieten, als wij ons houden aan wat de Bijbel erover zegt en als wij bereid zijn als man en vrouw ons aan elkaar te geven en van elkaar te leren.

Echte en totale eenheid

Uit het voorgaande volgt dat seksualiteit zonder geestelijk contact eigenlijk geen huwelijk genoemd kan worden. De vrouw heeft vaak de klacht dat haar man alleen van haar lichaam wil genieten, zonder dat de man echt aandacht heeft voor haar geestelijke en emotionele verlangens. Waar geen eenheid is op andere terreinen van het samenleven, daar is ook niet het echte beleven van wat in de seksualiteit beleefd kan worden. Het één vlees zijn beperkt zich in de praktijk tot het één lichaam zijn. De beleving van de seksualiteit is in dat opzicht gelijk aan de beleving van dieren. We kunnen zeggen dat tevredenheid met de niet-seksuele aspecten van de relatie de seksualiteitsbeleving positief beïnvloedt. Het omgekeerde gebeurt ook. Dan is er wel geestelijk contact maar geen seksualiteit. Ook dan kunnen we moeilijk van een goed huwelijk spreken. Of de man of de vrouw, of soms ook beiden onttrekken zich aan de verplichting tot geslachtsgemeenschap. De redenen kunnen zeer uiteenlopend zijn, maar het is niet goed. De eenheid tussen man en vrouw beperkt zich in dit geval tot een aantal gebieden die voor beiden belangrijk zijn,

maar er is geen sprake van één vlees zijn. Over zulke gevallen spreekt de Bijbel zich in 1 Korinthe 7 duidelijk uit: *“De vrouw heeft geen gezag over haar eigen lichaam, maar de man; en evenzo heeft ook de man geen gezag over zijn eigen lichaam, maar de vrouw. Onttrekt u niet aan elkaar, tenzij dan met onderling goedvinden, voor een tijd ... en daarna weer samen bent”* (vers 4 en 5). Het woord ‘onttrekt’ heeft hier de betekenis van ‘de ander iets onthouden waarop deze recht heeft’. De ander wordt tekortgedaan.

Vershil in beleving seksualiteit

Er is een groot verschil in de beleving van de seksualiteit door de man en de vrouw. Een vergelijking maakt dit verschil duidelijk. De man kun je vergelijken met een lamp: door één druk op de knop gaat de lamp aan en uit. De vrouw kun je vergelijken met een strijkijzer: ze heeft tijd nodig om warm te worden. De man raakt snel opgewonden, bereikt snel het hoogtepunt, het orgasme, en is zijn opwinding ook snel weer kwijt. De vrouw groeit langzaam naar het hoogtepunt, het orgasme, toe, blijft daar langer van genieten, waarna de vreugde van het seksueel verkeer langzaam weer afneemt. Voor het beleven van de seksuele vreugde is het belangrijk, met name voor de man, om dit verschil te onderkennen en daar rekening mee te houden. De vrouw heeft dezelfde behoefte aan voldoeninggevend seksuele omgang als de man. Omdat de man in het algemeen egoïstischer is dan de vrouw, wat ook op dit gebied tot uiting komt, en daar misschien wel het sterkst, is het goed dat de man dit weet. De voor het huwelijk geleerde zelfbeheersing komt hier goed van pas. Wie zijn vrouw liefheeft zal dat graag opbrengen. Daar komt bij dat er een rijke beloning is: samen het hoogtepunt bereiken geeft de grootste voldoening. Spreuken 5 vers 18 en 19 geeft een aanwijzing: *“Verheug u over de vrouw uwer jeugd: een lieflijke hinde, een*

bekoorlijke ree; laat haar boezem u te allen tijde vreugdedronken maken, wees bestendig verrukt over haar liefkozingen”.

Naakt

Binnen het huwelijk is er absolute vrijheid om te vrijen en te genieten van elkaars lichaam, zonder schaamte. Naakt zijn hoort alleen thuis in het huwelijk. Leviticus 18 laat zien dat het ontbloten van de geslachtsdelen buiten het huwelijk een gruwel is voor God. (Om misverstand te voorkomen: het gaat daar niet om gevallen als bijvoorbeeld verpleging.) Mogelijk doelt de uitdrukking ‘de schaamte ontbloten’ in bedekte termen op geslachtsgemeenschap. Dat neemt echter niet weg dat het ontbloten van de schaamte verboden wordt, waar dat in wezen het voorspel van de geslachtsgemeenschap is. In Genesis 2 lezen we: *“Zij beiden waren naakt, de mens en zijn vrouw, maar zij schaamden zich voor elkander niet”* (vers 25). Hierin zit een diepere gedachte dan alleen dat hier twee ongeklede mensen samen zijn. Het laat tevens twee mensen zien tussen wie niets is dat er niet hoort. Ze hebben niets voor elkaar te verbergen. Ze zien de ander zoals die helemaal is en laten zichzelf helemaal zien zoals ze zelf zijn. Onlangs stond in de krant dat een Israëlitische terroriste was opgepakt, die al de tijd dat ze getrouwd was voor haar man en haar kind had kunnen verbergen dat ze terroriste was. Zij leidde een dubbelleven. Er valt te vrezen dat in veel huwelijken een soort dubbelleven wordt geleid. Dat hoeft niet zo extreem te zijn als bij deze terroriste, maar wat wordt er soms langs elkaar heen geleefd. Wat hebben sommigen veel voor elkaar te verbergen. Als dat bij u zo is, laat uzelf dan eens ‘naakt’ aan uw partner zien en u begrijpt dat ik dat nu iets anders bedoel dan in de slaapkamer. Zeg de ander eens alles wat u bezig houdt, waar u zich voor wilt inzetten, ga dat delen met elkaar, wees daarin open naar elkaar toe. Het zou niet zo moeten zijn dat een man moet raden

waarmee zijn vrouw zich bezig houdt, wat er in haar omgaat. Na verloop van tijd, als het voor elkaar verstoppertje-spelen lang genoeg heeft geduurd, wordt men op een schokkende manier met de harde werkelijkheid geconfronteerd: de ander gaat er vandoor. Daarom nog eens: gooi uzelf open naar de ander toe en luister als de ander zich voor u opengooit. U zult versteld staan van de resultaten. Nooit heeft iemand spijt gehad van een zich openstellen voor een ander. Integendeel, de verzuchting is bijna altijd: had ik het maar eerder gedaan.

Gesprek

Zorg er voor dat het nooit zover komt. Daarom wil ik wijzen op één van de waardevolste facetten in een huwelijk en dat is: het gesprek. Het gesprek overtreft het facet seks. Blijf met elkaar in gesprek. Als de man wat gesloten is, laat de vrouw dan al het nodige doen om hem ertoe te brengen zijn innerlijk onder woorden te brengen. Een vrouw heeft meer behoefte aan communicatie dan een man. Maar al heeft de man die behoefte niet zo sterk, dan moet hij toch de noodzaak ervan (gaan) inzien. Het gesprek is van onschatbare waarde. Pas op voor vijandige stiltes, ze zijn dodelijk. Houd het gesprek open. Er zijn heel wat huwelijken die na ongeveer 25 jaar stuk gaan. Dat is vaak het moment waarop de kinderen de deur uit zijn. Man en vrouw komen plotseling tegenover elkaar te zitten en ze ontdekken ineens dat ze elkaar niets meer te vertellen hebben. Wat hun aan elkaar bond waren de kinderen. Nu zijn die van het dagelijks toneel verdwenen en daarmee is ook alle communicatie verdwenen. Ze zijn op elkaar uitgekeken. Daarom is er iets dat nog erger is dan een slecht huwelijk en dat is een saai huwelijk, een huwelijk waaruit elke communicatie weg is. Een collega, een ongelovige, zei eens tegen mij, dat het grootste probleem waardoor er spanningen in de huwelijken komen het communicatieprobleem is. Dat had hij niet met zijn vrouw. Hij en zijn vrouw hadden elkaar altijd wat te

vertellen. Hij begreep niet dat je als man en vrouw zomaar langs elkaar heen kon leven. Hij begreep ook dat als je helemaal bent uitgepraat de zaak dan stuk gaat.

Seksualiteit moet je leren

Een tweede facet met een grote invloed in het huwelijk is seksualiteit. Door ieder echtpaar wordt dat op de eigen unieke manier beleefd. Daarom ga ik niet in op manieren van beleven. Wat in de eerste plaats van belang is, is het totale leefklimaat. Als ieder zich inspant voor een optimaal leefklimaat, komt daardoor het beleven van seksualiteit zeer zeker tot zijn recht. Seksualiteit ligt ingebed in een geheel van activiteiten en doelstellingen. Als er tussen man en vrouw harmonie is in de doelstellingen en de activiteiten, is daarmee voldaan aan een belangrijke factor voor een bevredigend seksueel verkeer. Veel van deze harmonie zal afhangen van het gegeven of man en vrouw elkaar hebben geaccepteerd, niet omdat ze nu eenmaal niet anders meer kunnen, maar omdat ze elkaar als een gave uit Gods hand hebben ontvangen. Dan is er niet alleen acceptatie, maar ook waardering. De overgave aan de ander is een logisch gevolg van zo'n verhouding. Je bekijkt de ander niet met achterdocht, maar met liefde. Seksualiteit is een wereld op zichzelf. Elk mens is uniek en de relatie die twee mensen met elkaar hebben is nog unieker. Het is mijns inziens in eerste instantie niet nodig om aanwijzingen te geven voor de manier waarop man en vrouw de seksuele intimiteit het best kunnen ervaren. Ik heb niets tegen goede boeken, maar het is niet noodzakelijk daarvan vooraf kennis te nemen. Het is een uitermate boeiende bezigheid om samen de goede weg te vinden in het beleven van een optimale seksuele vreugde. Seksualiteit moet je leren. Dit kan op geen betere manier gebeuren dan het samen te beoefenen. Als òf de man òf de vrouw na verloop van tijd niet tot regelmatige volle bevrediging komt tijdens het genieten van wat God in elkaars lichaam heeft

gegeven kan het raadzaam zijn eens een goed boek te raadplegen. Met een goed boek bedoel ik een boek dat geschreven is vanuit een Bijbelse visie op huwelijk en seksualiteit. Ook als beiden kunnen zeggen dat zij na verloop van tijd de goede weg hebben gevonden, kunnen ze zulke boeken wel eens doorlezen. Vaak zal men dan al lezend bevestigd worden in wat men zelf al heeft ervaren.

Samen blijven groeien

Het beleven van de seksualiteit kan gemakkelijk een sleur worden. Dat is als men alleen op behoeftenbevrediging uit is. Dan kan het zelfs saai worden. De schoonheid is eraf. Er wordt een programma afgewerkt. Dat stopt af. Maar als man en vrouw echt van elkaar houden en daarom zich aan elkaar geven is er een opklimmende beleving in de seksualiteit. Je leert samen, groeit samen. Dat groeien gaat maar door, het wordt steeds mooier naarmate je elkaar steeds beter leert 'kennen'. Het is dan ook geweldig om seksualiteit tot op hoge leeftijd te beleven. Omdat het gaat om een zo intens mogelijke beleving van de seksualiteit in het huwelijk wil ik het voorgaande aan de hand van een aantal Bijbelplaatsen nog eens voor de aandacht stellen. Daarbij komen zowel de seksuele als de niet seksuele aspecten aan bod.

Seksuele vreugde

1. *“Wanneer iemand pas een vrouw gehuwd heeft, zal hij in het leger niet uitrukken en men zal hem in geen enkel opzicht bezwaren; gedurende één jaar zal hij vrijgesteld zijn ten behoeve van zijn huis, en de vrouw die hij gehuwd heeft, verheugen”* (Deuteronomium 24 vers 5). Ik ken geen Hebreeuws (de taal waarin het Oude Testament op een paar

kleine stukjes na is geschreven), maar ik heb me laten vertellen dat het woord 'verheugen' meer betekent dan alleen ervoor zorgen dat zij zich blij en prettig voelt. Het wil ook zeggen dat de pasgetrouwde man zijn vrouw in seksueel opzicht blij maakt, haar 'seksueel leert kennen'. Het eerste jaar, of in het algemeen de eerste tijd van het huwelijk is van groot gewicht voor het verdere verloop en de opbouw van het huwelijksleven. Die tijd moet uitgebuit worden om elkaar zo goed mogelijk te leren kennen. In zijn boek 'Een huwelijk vol liefde' schrijft Ed Wheat: "In mijn hulpverlening moedig ik elk paar aan het eerste jaar geen tv aan te schaffen. Ik vertel hun dat de tv hen berooft van heerlijke uren die zij samen zouden kunnen doorbrengen, al delend en lerend in een goede relatie te komen. Er kan geen geven en ontvangen zijn, wanneer oog en verstand aan dat toestel geplakt zijn". Deze aanmoediging lijkt mij niet alleen van waarde voor het eerste jaar, maar ook voor alle daarop volgende jaren (vergelijk punt 2 en 3). Vooral in het eerste jaar sta je nog fris tegenover elkaar. Natuurlijk heb je elkaar al een beetje leren kennen in de verkering of verloving, maar dat is dan ook maar een beetje. Je gaat elkaar pas echt leren kennen als je getrouwd bent en alles met elkaar deelt. Dit is een woord voor de getrouwde mannen. Het is niet iets wat de man slechts een jaar hoeft te doen, maar daar mag hij mee doorgaan zolang God hen als man en vrouw bij elkaar laat. Dit woord voor mannen brengt mij bij de tweede tekst, die ook aan mannen is gericht.

Het Woord van God

2. "Opdat Hij haar zou heiligen, haar reinigend door de wassing met water door het woord" (Efeze 5 vers 26). De mannen mogen hun vrouwen iets over de Bijbel vertellen. Zij mogen hun vrouwen met het woord dienen, door hun te vertellen wat ze zelf in de Bijbel hebben gelezen. Christus reinigt de gemeente door het Woord. Dat is niet iets wat de man ten opzichte van zijn

vrouw kan doen. De man heeft, als lid van de gemeente, evenzeer de reinigende kracht van het Woord nodig als de vrouw. Maar wat ik naar aanleiding van dit vers naar voren wil brengen is, dat het de verantwoordelijkheid van de man is om zijn vrouw het Woord van God uit te leggen en het toe te passen op haar alledaagse situatie (vergelijk 1Korinthe 14 vers 35: *“En als zij iets willen leren, laten zij thuis hun eigen mannen vragen”*). Daardoor worden haar gedachten gevormd en zal zij geestelijke kracht krijgen voor de taak die zij tegenover haar man en in het gezin mag uitoefenen. De man heeft ervoor te zorgen dat in zijn huis de Bijbel het centrale boek is dat hij leest en voorleest. Hij moet tijd vrijmaken voor Bijbelstudie. Natuurlijk moet de vrouw ook persoonlijk haar tijd hebben om met de Bijbel bezig te zijn. Zij moet in haar eigen omgang met God Zijn gedachten leren kennen. Maar in de navolging van Christus is het de man die zijn vrouw met het woord moet dienen.

Gebed

3. Ik heb al eerder op 1 Petrus 3 vers 7 gewezen. Hier komt de tekst nog een keer: *“Mannen, evenzo, woont bij hen met verstand als bij een zwakker vat, het vrouwelijke, en bewijst hun eer, omdat ook zij medeërfgenenamen van de genade van het leven zijn, opdat uw gebeden niet verhinderd worden”*. Nu wil ik in aansluiting op het vorige punt (Bijbelstudie) wijzen op het laatste deel van dit vers: het gebed. Het is een beetje de vraag of ‘uw gebeden’ de gebeden van de man zijn, of dat bedoeld wordt op de gebeden van man en vrouw samen. Laten we het maar op beide situaties betrekken. In de eerste plaats is het weer iets wat tot de mannen wordt gezegd. Hoe meer verstand iemand van zijn vrouw heeft des te rijker zal zijn gebedsleven zijn. Er zal met inzicht gebeden worden en de gemeenschap met God, die in bijzondere mate in het gebed wordt ervaren, zal op peil worden gehouden. Maar ook het gebed van man en vrouw samen kan nooit een te grote plaats hebben in het

huwelijksleven. Bidt u geregeld met uw vrouw? En doet u het ook als gezin? Hoe is het met uw 'familie-altaar', het als gezin op gezette tijden of bij spontane gelegenheden over de Bijbel praten en samen bidden? Vindt u het moeilijk om iets uit de Bijbel te lezen en daar wat over te zeggen? Neem dan een boek dat iets over het gelezen gedeelte zegt en lees dat dan aan uw vrouw voor. Op die manier bent u bezig met haar te 'voeden en koesteren', zoals dat van Christus ten aanzien van de gemeente staat in Efeze 5 vers 29. Bijbelstudie en gebed vormen het middelpunt van het huiselijk leven. Elke man die zich in dit opzicht zijn verantwoordelijkheid bewust is zal hiertoe het initiatief nemen. Zijn vrouw zal hem daarvoor heel dankbaar zijn. Het is wel gebeurd dat mannen die grote menigten met het woord dienden van hun vrouwen de klacht te horen kregen dat zij die dienst niet aan hen deden.

Ruzie

4. *"Laat de zon over uw toorn niet ondergaan"* (Efeze 4 vers 26). Dit vers gaat niet in directe zin over de verhouding tussen man en vrouw in het huwelijk. Maar het is in zijn toepassing heel belangrijk. Heel praktisch betekent het: ga niet slapen zonder een conflict te hebben opgelost. Er is geen echtpaar waar nooit eens iets gebeurt wat wrijving geeft, iets waardoor je tegenover elkaar komt te staan. Je hebt over iets een verschillende mening, je krijgt ruzie, want geen van beiden wil toegeven. Gun jezelf geen nachtrust voordat de ruzie is opgelost. Praat het uit. Vraag om vergeving voor je halsstarrigheid. Dit laatste is voor mannen erg moeilijk. Het kost een heleboel zelfverloochening om je vrouw iets te belijden. Mannen hebben zichzelf aardig hoog zitten. Belijdenis ruimt op en maakt de weg vrij. Het antwoord moet vergeving zijn. Het contact is hersteld, je kunt God danken en rustig gaan slapen.

Opdracht tot seksuele bevrediging

5. *“Laat de man voldoen wat verschuldigd is aan de vrouw, en evenzo ook de vrouw aan de man. De vrouw heeft geen gezag over haar eigen lichaam, maar de man; en evenzo heeft ook de man geen gezag over zijn eigen lichaam, maar de vrouw. Onttrekt u niet aan elkaar, tenzij dan met onderling goedvinden.”* (1 Korinthe 7 vers 3 en 4). Hierin ligt de opdracht elkaar seksueel te bevredigen. Als man en vrouw ben je dat aan elkaar verschuldigd. Het kan natuurlijk niet de bedoeling zijn dat man en vrouw wederzijds een claim leggen op deze bevrediging. Het is ondenkbaar dat in een goed functionerend huwelijk de man of de vrouw zegt: ik heb recht op jou. Waar dat wel zo is gaat het om pure zelfbevrediging, het zèlf bevredigd willen worden ten koste van de ander. Als je je echter realiseert dat je geen beschikking hebt over je eigen lichaam, maar dat je lichaam er is voor de ander, dan geef je jezelf graag als de ander daar behoefte aan heeft. Deze uitwisseling krijgt dan zijn juiste invulling. Dan zal in het geval één van beiden een keer of een bepaalde periode geen zin heeft in seksueel verkeer daarvan met onderling goedvinden worden afgezien. Een vrouw is geen bezit, waarmee je kunt doen wat je wilt. Man en vrouw zijn helemaal van elkaar en hebben daardoor een schuld aan elkaar. En wat voor een schuld: het is de schuld van de liefde, een liefde die niet zichzelf zoekt. Liefde is niet iets wat je kunt opeisen, maar wat wordt gegeven.

De man het hoofd

6. *“Maar ik wil dat u weet, dat Christus het hoofd is van iedere man, en de man het hoofd van de vrouw, en God het hoofd van Christus”* (1 Korinthe 11 vers 3). Zoals al eerder opgemerkt staat de man boven zijn vrouw. Hij is de hoofdverantwoordelijke voor het welslagen van het huwelijk. De enige manier waarop hij zijn hoofdschap goed en tot welzijn van zijn vrouw kan

uitoefenen is door zich bewust te zijn van zijn eigen ondergeschiktheid aan Christus. Op zijn beurt kan hij leren van Christus, hoe Hij onderdanig was aan God toen Hij op aarde leefde. Christus is het hoofd van de man. Als hij de consequenties daarvan in praktijk brengt zal het voor hem niet moeilijk zijn om zijn vrouw op een liefdevolle, zorgzame wijze te leiden.

Ontzag

7. *“En de vrouw moet ontzag hebben voor haar man”* (Efeze 5 vers 33). Het is voor een vrouw belangrijk dat zij een man heeft tegen wie ze kan opkijken, voor wie ze respect kan hebben, die ze kan eren. Dat zal voor haar niet moeilijk zijn als de man zich gedraagt zoals in de vorige punten naar voren is gekomen. Maar ook als hij zich niet gedraagt zoals van hem verwacht mag worden, dan nog zal het haar tot zegen zijn als zij ontzag voor hem heeft. Ze zal bijvoorbeeld niet gezagsondermijnd bezig zijn. In 2 Koningen 4 vers 8 - 37 staat een geschiedenis die ook in dit verband het nodige te zeggen heeft.

IJdel is de schoonheid

8. *“Bedrieglijk is de bevalligheid en ijdel de schoonheid, maar een vrouw die de HERE vreest die is te prijzen”* (Spreuken 31 vers 30). Het eerste waardoor jonge mensen tot elkaar worden aangetrokken is het uiterlijk. Dat is niet vreemd en ook niet verkeerd. Maar laten ze wel beseffen dat die aantrekkelijkheid vlug kan verdwijnen als blijkt dat er achter dat mooie voorkomen een akelig karakter schuil gaat. Ook in het huwelijk kan het uiterlijk niet de hoofdrol spelen in de omgang tussen man en vrouw. Elk mooi en jeugdig lichaam gaat na verloop van tijd de tekenen van ‘slijtage’ vertonen. Het kan ook

gebeuren dat door een of andere ziekte of infectie alle uiterlijke aantrekkelijkheid verdwijnt. Toch zal dat niet ten koste gaan van de ware aantrekkelijkheid die man en vrouw in elkaar hebben leren ontdekken. Een vrouw bezit voor haar man een schoonheid die blijft en die steeds groter wordt naarmate de jaren toenemen. Mede daardoor blijft de seksuele beleving doorgaan, lang nadat de mogelijkheid om kinderen te krijgen voorbij is.

Seksualiteit om van te genieten

Op dit laatste, het krijgen van kinderen, wil ik verderop ingaan. Dat was immers het eerste doel dat de Bijbel vermeldt met betrekking tot seksualiteit? Toch is het goed om seksualiteit eerst gezien te hebben los van het krijgen van kinderen. In de Bijbel laat het boek Hooglied zien dat het mogelijk is met seksualiteit bezig te zijn, zonder dat daarbij per se de gedachte aan het krijgen van kinderen op de voorgrond staat. In het hele boek komen geen kinderen voor. Zo gaat het ook in de praktijk: als een jongen en een meisje verliefd op elkaar worden is de gedachte aan kinderen daarbij niet aan de orde. Is het niet prachtig dat echtparen die geen kinderen kunnen krijgen toch de volle vreugde van de seksualiteit kunnen genieten? Het seksueel van elkaar genieten hangt niet af van het krijgen van kinderen.

Dank God voor de seksualiteit

Nog één ding voordat ik het over het tweede aspect van de seksualiteit ga hebben. Hebt u God wel eens gedankt voor deze gave van de seksualiteit? *“En al wat u doet, in woord of in werk, doet alles in de naam van de Heer Jezus, terwijl God de Vader door Hem dankt”* (Kolosse 3 vers 17). Als we seksualiteit mogen beleven en genieten laten we God dan daarvoor

danken. Soms kun je vooraf bidden, maar zeker kun je erna bidden en danken. Misschien klinkt u dat vreemd in de oren, maar seksualiteit is niet iets zondigs en ook niet zomaar iets. Als het beleefd wordt binnen het huwelijk is het iets dat als een gave van God mag worden aanvaard. En, voor welke gave danken we niet?

Geslachtsgemeenschap en het krijgen van kinderen

Zoals gezegd hoort het krijgen van kinderen er helemaal bij. Dat mag in het huwelijk niet uitgeschakeld worden. Om het nog eens in herinnering te roepen: de bedoeling van seksualiteit is tweeledig. Ze is namelijk door God gegeven a. als een middel tot voortplanting en b. als een uitdrukking van liefde.

Vroeger was de seksualiteit iets wat alleen in dienst van de voortplanting stond. De geslachtsgemeenschap werd gezien als een zondige daad, waaruit God dan iets goeds liet voortkomen. Iemand zei eens, wijzend op zijn drie kinderen die een eindje vooruit liepen: daar lopen mijn drie grote zonden. Het zal uit het voorgaande duidelijk zijn dat, als we het hebben over het verwekken en krijgen van kinderen, we het niet over iets zondigs hebben. Hoe zou dat ook kunnen! De geslachtsgemeenschap is immers ten diepste de uitdrukking van de totale eenheid die er is tussen Christus en de gemeente (Efeze 5 vers 31 en 32). Zeker kan ze verkeerd, egoïstisch, met perverse gevoelens worden beleefd. Maar zo kan iedere zegen die van God komt door ons worden misbruikt. Als we echter kijken naar wat God met de seksualiteit heeft bedoeld en wij doen ermee waarvoor God haar heeft gegeven, binnen de grenzen die Hij heeft aangegeven, dan hebben we te maken met een uitzonderlijk mooi geschenk. Dit geschenk kan alleen worden uitgediend in een sfeer van blijvende overgave en daarin zal het volledig tot zijn recht komen.

Kinderen: de vrucht van de innigste liefde van ouders

En als je binnen die sfeer denkt aan het krijgen van kinderen begrijp je dat kinderen de vrucht zijn van de innigste liefde van ouders. Het is een misdaad tegenover de kinderen hen te verwekken buiten de driehoek waarvan '1. verlaten, 2. aanhangen en 3. één vlees zijn' ieder één zijde zijn. Die driehoek moet je je dan zo voorstellen: vanaf de punt bovenin gaat de zijde 'verlaten' schuin rechts naar beneden; vervolgens de horizontale zijde 'aanhangen' naar links; en tenslotte gaat de linkerzijde 'één vlees zijn' weer schuin naar boven, waardoor de driehoek gesloten is. Binnen die driehoek is plaats voor kinderen. Je ziet ze dan als geboren uit een lichamelijke vereniging van man en vrouw, omgeven door de liefde en de zorg van de ouders, en beschermd en beschut door de huwelijksband. Door het gebruik van allerlei voorbehoedsmiddelen is de beleving van de seksualiteit helemaal los te koppelen van het krijgen van kinderen. Dat is heel jammer en ook heel erg. Nog eens: de eerste keer dat God over de betekenis van de seksualiteit spreekt (in Genesis 1 vers 27) heeft deze betrekking op het krijgen van kinderen. Dat betekent natuurlijk niet dat een huwelijk waarin geen kinderen geboren worden niet een volwaardig huwelijk zou zijn. Dat is een volwaardig huwelijk. Maar als men zijn best doet (voorlopig) geen kinderen te krijgen, gaat men volledig voorbij aan wat God erover heeft gezegd.

Kinderen krijgen hoort bij trouwen

Wie trouwt begint met de vorming van een gezin en stelt zich in principe open voor het krijgen van kinderen. Het verlangen naar kinderen is een verlangen dat Godzelf bij de schepping in de mens heeft gelegd. Dat verlangen kan gedood worden of op een zijspoor worden gerangeerd als wij ons niet voortdurend door het Woord van God laten doorlichten om de beïnvloeding

door de tijdgeest te elimineren. Het je bewust afsluiten voor het krijgen van kinderen vanaf het moment dat je getrouwd bent, of dat nu voor een poosje is of definitief, is onbijbels. Hierbij denk ik niet aan gevallen waarin een duidelijke medische indicatie aanwezig is. Nee, het gaat om gevallen waarbij men normaliter gewoon kinderen zou kunnen krijgen, maar men zich daarvoor om andere dan medische redenen afsluit. Dat kunnen alleen praktische redenen zijn. Maar welke praktische reden is er te bedenken, waardoor de opdracht van God buiten werking wordt gesteld? Als er zulke redenen zijn is het beter om te wachten met trouwen, want kinderen krijgen hoort bij trouwen. Wie als man bijvoorbeeld nog niet in staat is zijn gezin naar behoren te verzorgen moet dáárvóór eerst zorgen: *“Maak buiten uw werk gereed en bereid het voor u op het veld, daarna kunt gij uw huis bouwen”* (Spreuken 24 vers 27). Eerst een baan met een inkomen en dan kun je trouwen, ‘je huis bouwen’. Dat is Gods orde. (God zal zeker ook voorzien in een mogelijkheid om te trouwen als iemand onvrijwillig werkloos is.) Maar als er wat financiële middelen zijn meent men tegenwoordig gerust te kunnen trouwen, zonder zich druk te hoeven maken over de eventuele geboorte van kinderen. Immers, de noodzaak om te wachten met trouwen is nauwelijks meer aanwezig, omdat voorbehoedsmiddelen onbeperkt verkrijgbaar zijn. Vaak vindt er op deze manier een niet gerechtvaardigde scheiding plaats tussen seksualiteit en het krijgen van kinderen. God heeft het krijgen van kinderen als een aparte opdracht aan Adam en Eva gegeven om daaraan te voldoen.

Verantwoorde gezinsvorming

Wil het voorgaande nu zeggen dat je dus maar ‘Gods water over Gods akker moet laten lopen’? Moet je alles maar aan ‘de natuur’ overlaten? Het is duidelijk dat nagenoeg ieder echtpaar iets doet om ongewenste zwangerschap te voorkomen. Zonder regeling zou ieder gezond echtpaar tussen de 15 en 20

kinderen krijgen.

Als het over het krijgen van kinderen gaat, zal in de eerste plaats het voorrecht ervan moeten worden ingezien. Verschillende teksten spreken over de zegen van het hebben van kinderen (zie bijvoorbeeld Psalm 127 en 128). Als tegen die achtergrond vragen worden gesteld als: hoeveel kinderen wil de Heer ons geven en met welke spreiding d.w.z. om de hoeveel tijd; en: wanneer is ons gezin compleet? dan zijn dat geen vragen om onder de roeping van God uit te komen en zich de zegen van God onwaardig te maken. Het zijn vragen die gesteld worden in het diepe besef van de verantwoordelijkheid voor ieder kind dat God geeft. De zegen van God en onze verantwoordelijkheid sluiten elkaar niet uit maar horen bij elkaar. De gestelde vragen worden niet zomaar ineens beantwoord. Het zijn vragen die naarmate iemand langer getrouwd is steeds meer hun antwoord vinden. Misschien hebt u wel een bepaalde voorstelling van de gezinsgrootte. Een bepaald aantal kinderen lijkt u wel leuk. Vraag u in de eerste plaats af: Waarom dat aantal? Waardoor is u dat ingegeven? Achtergronden zullen hierin zeker een bepaalde rol spelen. Wie in een groot gezin is opgegroeid zal zelf ook graag een groot gezin willen hebben als de vorming binnen het gezin een positieve uitwerking heeft gehad. Als de negatieve herinneringen overheersen zal er geen verlangen naar een groot gezin zijn. Zo kunnen achtergronden leiden tot een bepaalde planning. Toch is het belangrijk God de gelegenheid te geven de vragen te beantwoorden en er voor open te staan dat een eerdere planning in de war wordt gestuurd.

Hoeveel kinderen?

Het aantal kinderen dat God wil geven kan voor ieder echtpaar anders zijn. Het zal in de eerste plaats een zaak zijn waarvoor je samen bidt. Dan kun je er ook samen over praten en het

eens worden voor Gods aangezicht. Het huwelijk zal niet met een vaste planning beginnen, waarbij het aantal kinderen en de data waarop zij geboren zouden moeten worden bekend zijn. Bij een verantwoorde gezinsvorming zal in de loop van het huwelijk duidelijk worden wat Gods wil is. Gemakzucht moet te enen male worden uitgesloten als reden om te voorkomen dat er kinderen geboren worden. Er is een aantal middelen dat gebruikt kan worden.

Als een echtpaar voor het aangezicht van de Heer tot de overtuiging komt dat hun gezin compleet is, of dat om bepaalde redenen de komst van een kind op dit moment niet wenselijk is, dan pas komt de vraag aan de orde op welke verantwoorde manier zij een eventuele zwangerschap kunnen voorkomen. Het advies van een dokter, bij voorkeur iemand die zich in de uitoefening van zijn beroep aan de richtlijnen van de Bijbel houdt, kan heel waardevol zijn. Hij kan voorlichting geven over de werking van de verschillende middelen. Daarna kunnen man en vrouw in onderling overleg en uitvoerig overleg met de Heer hun beslissing nemen.

Middelen om zwangerschap te voorkomen

Er zijn heel wat voorbehoedsmiddelen op de markt, die ruwweg in twee groepen uiteenvallen:

1. contraceptie of anti-conceptiva en
2. nidatie-remmers of mini-abortiva.

De eerste groep valt onder te verdelen in:

- natuurlijke methoden, zoals: algehele onthouding, periodieke onthouding, coïtus interruptus;
- barrière-middelen, zoals: condoom, diafragma, spermadodende zalf;
- hormonale middelen: de pil (in allerlei variaties);

- chirurgische methoden: sterilisatie.

Onder de tweede groep vallen:

- spiraalpje, morning-after pil, nieuwe abortus-pil.

Enkele algemene opmerkingen over deze twee groepen kunnen nuttig zijn om tot een verantwoorde afweging te komen. Het gebruik van de middelen van de tweede groep is voor een christen zonder meer af te raden. De daarbij genoemde middelen verhinderen de innesteling (nidatie) van de bevruchte eicel in het baarmoederslijmvlies. Het gebruik ervan is dus vergelijkbaar met abortus (=moord). Het leven begint immers bij de conceptie.

Algehele onthouding

Bij de eerste groep zijn twee uitersten aanwezig: de algehele onthouding en sterilisatie. Algehele onthouding wil zeggen dat er totaal geen geslachtsgemeenschap meer plaatsvindt. Het is natuurlijk zeer effectief om te voorkomen dat er kinderen geboren worden. Toch is deze methode op grond van de eerste verzen van 1 Korinthe 7 af te wijzen. Geslachtsgemeenschap hoort bij de 'verplichtingen' die man en vrouw tegenover elkaar hebben. Er zijn gevallen waarin één van beiden zich aan de geslachtsgemeenschap onttrekt. Dit kan zowel de man als de vrouw zijn. Zo'n situatie kan ertoe leiden dat de partner aan wie deze onthouden wordt, tot overspel komt. Dat is de reden waarom Paulus in 1 Korinthe 7 vers 2 heel nuchter zegt: *“Maar laat vanwege de hoerereien ieder zijn eigen vrouw hebben en laat iedere man zijn eigen vrouw hebben”*. Totale onthouding is dus strijdig met de Bijbel.

Sterilisatie

Aan de andere kant is sterilisatie ook een heel drastisch middel om zwangerschap te voorkomen. Slechts een kleine medische ingreep is nodig om voor bijna 100% zeker te zijn dat geslachtsgemeenschap geen zwangerschap tot gevolg heeft. De vraag is of een christen deze methode mag gebruiken. Wie zo'n ingreep laat uitvoeren moet ervan uitgaan dat deze een definitief karakter heeft. Het is praktisch onmogelijk een eenmaal uitgevoerde sterilisatie ongedaan te maken. Iemand ontnemt zichzelf de mogelijkheid ooit nog kinderen te verwekken of te krijgen. Daarom lijkt mij dat een dergelijke ingreep alleen overwogen kan worden, als er heel duidelijke aanwijzingen zijn dat bijvoorbeeld het leven van de vrouw ermee gemoeid is indien op geslachtsgemeenschap een zwangerschap zou volgen.

Maar voor gezonde echtparen, die een gezonde seksuele beleving wensen in overeenstemming met de twee aspecten die God aan de seksualiteit heeft verbonden, kan sterilisatie nooit een passend middel zijn.

Kinderen, een zegen

Is het echt nog een zegen voor ons om kinderen te krijgen? Het is, met eerbied gesproken, Gods methode om het Vaderhuis vol te maken. Zouden wij dan ervoor zorgen dat, als het aan ons lag, er zo min mogelijk kinderen zouden komen? En wat te denken van de vreugde die kinderen je kunnen geven? Ze zijn geen last maar een lust. Je mag ze opvoeden voor de Heer.

Periodieke onthouding

Ik ga niet op de andere middelen in, met uitzondering van de periodieke onthouding. Daar zou ik een lans voor willen breken.

Periodieke onthouding komt, kort gezegd, op het volgende neer. Als een vrouw regelmatig, bijvoorbeeld om de 28 dagen, ongesteld is, dan heeft de eisprong (ovulatie) ongeveer op de veertiende dag plaats. Wanneer er op dat moment geslachtsgemeenschap zou zijn, is het bijna zeker dat zwangerschap ontstaat. De bevruchting moet dan wel gebeuren op de dag van de eisprong (het vrijkomen van de eicel bij de vrouw), want de eicel is slechts één dag vruchtbaar. De zaadcel van de man is langer tot bevruchting in staat nl. tussen de 3 en de 5 dagen. Als man en vrouw dus enkele dagen voor de eisprong geslachtsgemeenschap hebben is de kans op zwangerschap ook heel reëel aanwezig. Om dit nu te voorkomen spreken man en vrouw af dat zij in de periode rond de vruchtbare dagen, dus in de buurt van de eisprong, geen gemeenschap hebben. Dat is periodieke onthouding. Nu is de vruchtbare periode alleen vrij eenvoudig vast te stellen als de vrouw een regelmatige cyclus heeft.

Waarom periodieke onthouding

Periodieke onthouding is dus niet de veiligste methode. Ik heb al een paar 'veiliger methoden' aangehaald. Ook andere methoden geven wat meer zekerheid (geen absolute) over het voorkomen van zwangerschap. Toch wil ik juist op deze mogelijkheid de nadruk leggen en wel om enkele redenen. De eerste is dat het Godzelf is die slechts een korte periode van vruchtbaarheid heeft gegeven en een ruime periode waarin dit niet het geval is. Door deze mogelijkheid te gebruiken, maak je gebruik van een mogelijkheid die God geeft. De tweede reden is dat je God principieel wel de mogelijkheid laat om kinderen te geven. De derde reden is dat een man daardoor gedwongen wordt verstand te krijgen van het lichaam van zijn vrouw. Hij zal ontdekken op welk een unieke wijze God haar heeft gemaakt. De vierde reden is dat een beperking van de geslachtsgemeenschap voert tot een bewustere

geslachtsgemeenschap. De vijfde reden is dat het een oefening is in zelfbeheersing. Dat kan ook in het huwelijk geen kwaad. De man kan, door rekening met het lichaam van zijn vrouw te houden, laten zien dat hij haar liefheeft. Als zij weten dat op dit moment het krijgen van een kind voor de gezondheid van de vrouw niet wenselijk is, kan de man daaraan meewerken door zich periodiek te onthouden. Deze zorg van haar man zal de vrouw weer meer waardering geven van haar vrouw-zijn.

Ieder die meer wil weten van deze methode van anticonceptie raad ik aan de boekjes “Met vreugde vrouw zijn” van Ingrid Trobisch en “Liefde als gave en opdracht” van Ingrid Trobisch en Elizabeth Rötzer te lezen. Om de methode van periodieke onthouding zo effectief mogelijk te gebruiken, moet je je wel goed aan bepaalde zaken houden. In de genoemde boekjes wordt men daarover zo goed mogelijk ingelicht. Het is wel de moeite waard om deze methode te overwegen zolang man en vrouw in staat zijn kinderen te krijgen, èn de tijd daartoe niet voorbij is. Ook als er een redelijk aantal kinderen is (ik laat de uitzonderingen, waardoor er slechts één of twee kinderen geboren konden worden, buiten beschouwing) en de vraag naar voren komt of het gezin al compleet is, is de periodieke onthouding een goede mogelijk verdere zwangerschap te voorkomen. Overwogen kan worden de tijd van onthouding iets ruimer te stellen dan direct rond de vruchtbare periode.

Algemene richtlijn

Als algemene richtlijn kan worden gegeven dat, waar de Bijbel er geen duidelijke uitspraken over doet, man en vrouw in volledige overeenstemming met elkaar en in volle verantwoordelijkheid aan de Heer hierin een beslissing nemen. Ze moeten de gevolgen goed onder ogen zien en dan in geloof, dat is geloofsvertrouwen, handelen. Daarom: bid ervoor tot God en lees in Zijn Woord. Hij geeft antwoord door Zijn Woord, zonder dat het probleem concreet in de Bijbel wordt genoemd.

Van deze dingen geldt *“Laat in alles [ook kinderen krijgen of het voorkomen] door gebed en smeking met dankzegging, uw verlangens bekend worden bij God. En de vrede van God die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaren in Christus Jezus”* (Filippi 4 vers 6 en 7). Je krijgt het antwoord dat je rust geeft om te doen wat je moet doen.

Enkele overwegingen

Enkele overwegingen die een rol kunnen spelen bij het nadenken over het gebruik van anticonceptiva zijn:

1. Kan aan de behoeften van alle kinderen worden voldaan als er nog een kind bijkomt. Daarbij valt te denken aan geestelijk welzijn, aandacht en verzorging. Is het mogelijk om ook dit kind de speciale aandacht te geven die het als individu nodig heeft. Zie Spreuken 22 vers 6: *“Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg”*. Het is van het grootste belang dat ook dit kind kan worden opgevoed *“in de tucht en vermaning van de Heer”* (Efeze 6 vers 4).

2. Kunnen de ouders, of één van hen, een kind erbij lichamenlijk en/of geestelijk aan. Als er een grote kans bestaat dat een vrouw overspannen wordt, omdat zij de drukte van het gezin niet aan kan, dan is dat misschien een reden om je te laten informeren over voorbehoedsmiddelen. Het kan zijn dat het gezin compleet is; het kan ook zijn dat voorlopig van zwangerschap moet worden afgezien. Wij mogen daarbij geen beschuldigende vinger uitsteken naar gezinnen waar, doordat er meerdere kinderen zijn, de vrouw of de man het niet meer aan kan. Als we zulke situaties herkennen, kunnen we beter de helpende hand bieden en raad geven. Er gebeurt zoveel uit onkunde. (Door middel van deze brochure wil ik daaraan op een heel bescheiden wijze iets doen.) Misschien gebeurt het wel uit een beetje ‘dwaze’ liefde voor de Heer. Maar dan is het

toch liefde voor de Heer.

Er gebeurt aan de andere kant zoveel uit puur egoïsme. Dan zijn we eerder geneigd om te zeggen: "Tjonge, wat een verstandige mensen zijn dat". We kunnen soms veel meer begrip opbrengen voor mensen die hun verstand gebruiken, dan voor mensen die uit liefde voor de Heer wel eens onverstandig doen. Laten we hen niet nog eens de last zwaarder maken door te zeggen dat ze onverstandig bezig zijn geweest. We kunnen een ander soms genadeloos op zijn fouten wijzen en daarbij denken: hadden ze het maar gedaan zoals wij het gedaan hebben; als iedereen het zo had gedaan was er veel minder ellende.

3. Een christen is een rentmeester over zijn leven. Dat omvat ook het seksuele aspect daarvan. Hij of zij zal zich voortdurend tot God richten om zijn leven in te richten en te (be)leven zoals Hij het wil.

Een drievoudig snoer

Seksualiteit is slechts één aspect van het mens-zijn, maar het is er wel helemaal mee verweven. Het grijpt diep in. Daarom moeten we als man en als vrouw leren ermee om te gaan. Laten we leren van elkaar. En laten we sámen leren. Je kunt van elkaar leren, en je kunt ook samen leren. Samen, in gemeenschap met God. Toen Adam en Eva in het paradijs waren, zag God daar die twee mensen. Zij waren uit Zijn hand voortgekomen en Hij wilde hen gelukkig maken. Hij wilde zien dat zij gelukkig waren. Er was maar één manier waarop zij gelukkig zouden zijn gebleven en dat was als ze helemaal afhankelijk van God waren gebleven; als ze zich hadden gerealiseerd wat in Prediker 4 vers 12 staat: *"Een drievoudig snoer wordt niet spoedig verbroken"* - man en vrouw, en God daarboven. Als wij ons dat in onze huwelijken bewust worden en de dingen samen met God gaan beleven, ook de seksuele

aspecten van ons huwelijk, dan wordt ons huwelijk rijk, het wordt schitterend. Dan krijgt het die invulling die God bedoeld heeft toen Hij het huwelijk instelde.

Samenvatting

De functies van het huwelijk zijn:

1. Kameraadschap, gezelschap (zie Genesis 2 vers 18). Je bent bij elkaar. *“Twee zijn beter dan één... Want, indien zij vallen, dan richt de een de ander weer op... hoe zal één alleen warm worden?”* (zie Prediker 4 vers 9 - 12). Je kunt elkaar vertroosten en bemoedigen.
2. Liefdevolle relatie, die de man ertoe brengt zijn vrouw te voeden en te koesteren. Voeden is niet alleen van eten voorzien, maar ook haar geestelijke voeding geven door met haar te praten over de Bijbel. Koesteren is haar omarmen en geborgenheid geven en laten voelen (zie Efeze 5 vers 22 - 28).
3. Gezond houden van de maatschappij, het voorkomen van seksuele excessen (zie 1 Korinthe 7 vers 2).

De functies van de seksualiteit zijn:

1. Gezelschap geven, maar dan in de zin van de innigste gemeenschap die er tussen twee mensen kan zijn (zie Genesis 2 vers 24)
2. Van elkaar genieten (zie Spreuken 5 vers 18 en 19; het boek Hooglied)
3. Voortplanting (zie Genesis 1 vers 27 en 28, vóór de zondeval; Genesis 9 vers 1, ná de zondeval).

Het voorbeeld dat wij geven

Het huwelijk is een gave van God, waardoor Hij ons laat zien wat de verbinding is tussen Christus en de gemeente. Voor

onze kinderen bestaat er geen betere 'huwelijkskursus', ook niet een betere seksuele opvoeding, dan het laten zien hoe wij als man en vrouw met elkaar omgaan. Dat nemen ze waar. Als man en vrouw iets van Christus en de gemeente tonen, zal dat een onvergetelijke indruk op hen maken, net zo goed trouwens als een slecht voorbeeld dat doet. In het eerste geval mogen we erop rekenen dat zij naar dat model de zegen in hun eigen partnerkeuze en omgang met haar of hem zullen ervaren. In het tweede geval zal het voorbeeld zijn verderfelijk werk doen en vernietigende sporen achterlaten.

Het voorbeeld dat wij hebben

Het als man en vrouw met elkaar leren omgaan volgens het voorbeeld van Christus en de gemeente is een steeds doorgaand proces. Maar als een man en vrouw dat echt willen leren, zal het steeds meer een vanzelfsprekende zaak worden, het wordt verweven met je bestaan. Waar kinderen dat zien zullen ze ernaar verlangen dat ook te mogen beleven. In dat geval hoef je er echt niet zoveel over te praten.

Als we het voorbeeld van Christus en de gemeente voor ogen houden zal het lukken. Een andere garantie voor een gelukkig huwelijk, met een voldoening gevende beleving van de seksualiteit is er niet. Echter, er is geen huwelijk volmaakt. In elk huwelijk slaat wel eens een deur wat harder dicht dan normaal en dat komt dan niet door de wind. Al is ons christenleven, ook in het huwelijk, nog een leven met vallen en opstaan, we mogen beseffen dat er na een val ook weer een opstaan mogelijk is. Altijd weer mogen we kijken naar de Heer Jezus, want de val is toch het gevolg van het feit, dat we Hem uit het oog hebben verloren. We krabbelen overeind en gaan weer verder, met ons oog gericht op Hem. Het huwelijk heeft, ondanks ons vallen en weer opstaan, een grote waarde in het

oog van God. God verlangt ernaar dat onze huwelijken, huwelijken worden waarin Hij herkent wat in Zijn hart geweest is van eeuwigheid af: de verbondenheid van Christus en Zijn gemeente.

Met het oog daarop heeft Hij het huwelijk ingesteld. Adam en Eva zijn als de kroon van de schepping geschapen. De hele schepping is in zes dagen tot stand gekomen. God had alles heel goed klaargemaakt voor Adam en Eva, en heeft hen tenslotte in die heerlijke zegen geplaatst. Zo zal God het ook eenmaal met Christus en de gemeente doen. Hij zal Christus, samen met Zijn gemeente, stellen over de hemel en de aarde zoals dat staat in Efeze 1 vers 9 en 10: *“Daar Hij ons de verborgenheid van zijn wil bekend heeft gemaakt, naar zijn welbehagen, dat Hij Zich had voorgenomen in Zichzelf aangaande de bedeling van de volheid der tijden, om alles wat in de hemel en op de aarde is onder één hoofd samen te brengen in Christus”*.

Het is mooi om eraan te denken dat met Christus hier bedoeld wordt Christus en Zijn gemeente. Om de gemeente in die zegen te kunnen laten delen heeft Hij Zichzelf voor haar willen overgeven tot in de dood aan het kruis. Dát mogen de mannen naar hun vrouwen toe vertolken. De vrouwen mogen dat, wat de gemeente is voor het hart van de Heer Jezus, worden voor het hart van hun mannen. Wat zou het geweldig zijn voor God en voor de Heer Jezus, en wat een uitstraling zou dat hebben in de wereld om ons heen, als man en vrouw deze opdracht verwezenlijken.

Twee getuigenissen

Ik zou deze brochure willen besluiten met het getuigenis dat twee jonge mensen na het beluisteren van de lezing gaven:

Rob:

Het is voor niemand een geheim dat ik uit de wereld kom. Daar heb ik ook de andere benadering gekend, dus die van seksualiteit zonder getrouwd te zijn. Daarin vond je toch nooit die bevrediging, die rust en die tevredenheid die er binnen het huwelijk wel is. Ik realiseer me gewoon nu, achteraf, dat ik ook wat dat betreft mijn oude leven heb moeten afbouwen en het moet opbouwen zoals God het wil. Dat is gewoon iets heel wonderlijks om dat in je eigen leven te ervaren, dat God toch deze bedoeling heeft gehad en dat dat zo naar boven mag komen. Het is gewoon heerlijk het nu te mogen beleven zoals God het heeft bedoeld. Dat is gewoon zo. Het is voor mij het bewijs dat God leeft en een bedoeling heeft met de mens op deze manier.

Sjaak:

Wij komen ook uit de wereld. Wij hebben een moeilijk verleden achter de rug. Niet alleen als man en vrouw, maar eigenlijk al daarvoor. Mijn beide ouders hebben zelfmoord gepleegd. Dat is misschien het begin geweest van die verandering. Wij hebben contacten gehad met mensen uit het occulte en wij hebben die wegen voor een stuk bewandeld. De Heer heeft op een bepaald moment ingegrepen in ons leven en ons tot de Heer Jezus geleid. Ik kan alleen maar zeggen: als je terug ziet, vanwaar je komt en waartoe de Heer in staat is, dan kun je alleen maar zeggen: het is waar, het is waar, het is wáár! En het geeft nu ook de kracht om door te gaan en om te geloven dat bij Hem alle dingen mogelijk zijn. En ik zie dat Hij dat ook geeft, daar zorgt Hij voor. Als ik zie naar het moment dat Hij ons geroepen

heeft en ik zie nu, zes jaar later, ja, dan kan ik alleen maar zeggen: daar is een wonder gebeurd in ons leven. Had mijn moeder nu nog moeten leven, ze had gezegd: ik kan het niet geloven. Want zij had altijd de hoop dat we schone, nette mensen zouden geweest zijn en dat we ons ook zo zouden gedragen hebben. Maar ze wist maar niet, hoe ze dat moest bewerken in ons. En hoe meer ze haar best deed, hoe slechter het haar gelukte. Want wij hadden altijd maar een drang naar die andere dingen, omdat we in feite niet bevredigd raakten. Ik zie nu, nu we de Heer kennen, dat Hij ons werkelijk kan bevredigen. Daarom is er ook een verlangen om Zijne wil te doen en om ook op seksueel gebied te mogen leven zoals Hij het wil. En ik kan duidelijk stellen uit mijn eigen huwelijk dat dat een hele klus is. Dat ik zelfs al momenten gehad heb dat ik werkelijk zei: ik wil het niet meer, ik wil gewoon geen seksueel contact meer met mijn vrouw, omdat ik zie dat het mij toch niet lukt om het op een goeie manier tot stand te laten komen. Maar ik zie ook dat de Heer telkenmale weer ingrijpt in mijn leven en mij altijd weer laat zien dat ik Hem mag vertrouwen. En intussentijd eerlijk leven met elkaar. Het is niet altijd gemakkelijk en er ontstaan wel eens spanningen en moeiten. Soms is er ook misbegrip bij andere mensen die ermee te maken hebben en die u trachten raad te geven, maar waarvan dat je ziet: nee zo gaat het niet. Maar ik zie wel dat de Heer altijd nabij is en dat het altijd gezond is dat we het Woord, zoals ook vanavond, weer voor de aandacht krijgen en dat we mogen zien: ja, zo is het. Het is altijd dat geven, ons aan elkaar uitlenen en we weten zelf hoe moeilijk dat is. En hoe we, als we die relatie met God een beetje verliezen, dat we dan weer op onszelf gericht zijn en dat het niet gaat hè? Maar ik zie ook op C. en N., mensen die op die wegen het moeilijk gehad hebben en dat de Heer ons ook bij elkaar heeft gebracht, juist om elkaar tot steun te zijn. Ook om te kunnen begrijpen en te delen, wàt die moeilijkheden ook zijn. Ik zie dat Hij het uitwerkt in ons leven en ik wil er Hem voor danken.

Uitnodiging

Ik kan mij voorstellen dat u over de inhoud vragen of opmerkingen hebt. Ook is het mogelijk dat u een nadere toelichting wilt of dat u gewoon eens van gedachten wilt wisselen over de wat ik heb geschreven. Daarover wil ik dan graag met u in gesprek komen. Schrijf of bel gerust naar mijn adres

Mortierestraat 18
4335 CX Middelburg
tel. 0118-638458